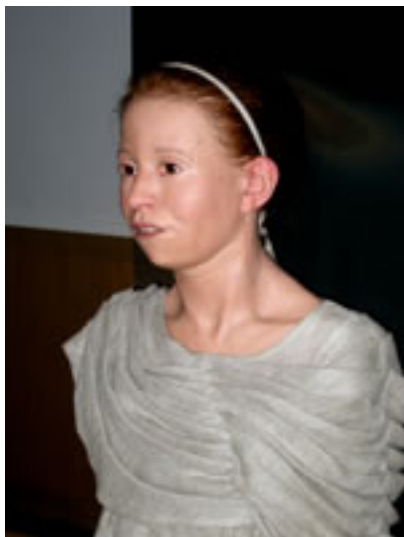

Myrtis, en elleve år gammel athensk jente som levde i det 5. århundre f. Kr. sender et sterkt budskap til verden og dens ledere.

Mitt navn er Myrtis. Dette er egentlig ikke mitt virkelige navn. Jeg ble gitt navnet «Myrtis» av arkeologer som oppdaget mine ben i 1994-1995 i en massegrav med ytterligere 150 skjeletter i Athen-området Kerameikos.

Jeg ser kanskje ut som en jente fra det 21. århundre, men jeg kan forsikre deg om at jeg er en elleve år gammel athensk jente som levde og døde i Athen i det 5. århundre f.Kr.

Så hvordan kan en ung athensk jente bli en tusenårsvenn av FN?

Forskerne er sikre på at jeg var en av ofrene for pesten som rammet Athen i det 5. århundre f.Kr. De vet også at årsaken til min død var tyfoid feber som også drepte den antikke athenske statsmannen Perikles og om lag en tredel av alle mennesker som bodde i byen på den tiden. De sier også at det var denne pesten som bidro til Athens nederlag ved Sparta under de peloponnesiske krigene.

Hodeskallen min var i en uvanlig god tilstand, og dette inspirerte professor i kjeveortopedi ved Universitetet i Athen, Manolis J. Papagrigorakis, til å begynne – med hjelp av spesialistforskere – en rekonstruksjon av ansiktet mitt. Og her er jeg. Du kan se resultatet av deres innsats i bildet mitt. Jeg ser nesten nøyaktig slik ut jeg gjorde den dagen jeg døde.

Prof Manolis J. Papagrigorakis mente at min «oppstandelse» ikke bare skal gi verden en mulighet til å se ansiktet til en jente som lekte på Akropolis mens athenerne bygde Parthenon, men han ønsket også at min tilbakevendelse ville sende et sterkt budskap til verden og dens ledere.

Min død var uunngåelig. I det 5. århundre f.Kr. hadde vi verken kunnskap eller midler til å bekjempe dødelige sykdommer. Men dere, folket i det 21. århundre, har ingen unnskyldninger. Dere har alle de nødvendige midler og ressurser for å redde livene til millioner av mennesker. For å redde livet til millioner av barn som meg som er døende av sykdommer som kan forebygges og kureres.

2500 år etter min død håper jeg at mitt budskap vil engasjere og inspirere flere til å arbeide og gjøre Tusenårsmålene til en realitet.

Hør på meg. Jeg vet hva jeg sier. Glem aldri at jeg er mye eldre og derfor mye klokere enn deg.
»

Andreas Tindlund